

РОЛЬ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН В ПРОФЕСІЙНІЙ ОСВІТІ

Бабай Людмила Володимирівна

старший викладач кафедри європейських мов

Державного біотехнологічного університету

e-mail: Lydmila_babay@ukr.net

Сучасна освіта України набуває кардинальних змін в оновленні методів та прийомів навчання, в залученні інноваційних методик. Суспільству потрібні громадяни здатні приймати нестандартні рішення, оцінювати результати своєї діяльності. Аспекти навчання повинні бути спрямовані на розвиток творчої особистості розкриття обдарованості кожного студента.

Основним завданням викладача є забезпечення професійної освіти та розвиток пізнавальної і творчої активності студентів. Чи потрібні гуманітарні дисципліни в технічному закладі? Світовий досвід вищої школи свідчить, що так. Внаслідок бурхливого розвитку НТР, комп'ютеризації, автоматизації, роботизації ситуація докорінно змінилася. Зараз від технічних спеціалістів із вищою освітою вимагають творчого підходу до вирішення різноманітних завдань. Сьогодні висококваліфікований працівник – це організатор виробництва і творець. У розвинених демократичних країнах давно вже зрозуміли, що без гуманітарної освіти неможливо підготувати висококваліфікованого технічного спеціаліста. Там, де не поважають гуманітарні

дисципліни, не може бути поваги до свободи творчості. Гуманітарна освіта формує людей, які здатні широко і вільно мислити, здатні створювати ті інтелектуальні цінності, яких потребує не тільки політика, але й економіка, виробництво.

Гуманітарні знання не лише потрібні, але й необхідні в фаховій підготовці технічних спеціалістів. Технічний спеціаліст з вищою освітою, вирішує які проблеми колектив у змозі розв'язати сам, а для розв'язання яких варто запросити спеціаліста. Ці проблеми впливають на стан колективу: його продуктивність і цілісність, а технічні дисципліни таких знання дати не можуть. Демократичне суспільство необхідно формувати і відстоювати, а зробити це повинні громадяни політично обізнані, з достатньою політичною культурою.

Завданням вищої школи є не лише фахова підготовка спеціалістів, а й формування свідомого політично активного громадянина. Ми повинні прищепити нашим студентам демократичні погляди і переконання, навчити їх відстоювати, захищати свої права і свободи легальними, демократичними методами. Студенти мають активно висловлювати свої політичні позиції, власні думки. Сучасний викладач гуманітарних дисциплін повинен заохочувати і підтримувати студентів до вираження власної думки, своєї позиції. Без такого підходу створити сучасну продуктивну методику викладання гуманітарних дисциплін буде неможливо. Лише так викладач зможе досягнути активної співпраці зі студентами на заняттях, перетворити їх на творчих здобувачів знань. При підготовці лекцій та підручників викладачам необхідно враховувати невідповідність студента до

сприйняття складного матеріалу, особливо це стосується негуманітарних навчальних закладів. Відсутність загальнодоступних довідників та словників призводить до того, що часто – густо студенти просто не можуть розібратися в змісті матеріалу.

Викладання гуманітарних дисциплін носить комплексний, а здебільшого – проблемний характер. Не враховуючи цього, неможливо сформувати у студентів навичок самостійного аналізу актуальних проблем розвитку суспільства, подолання ними існуючих і майбутніх політичних проблем, труднощів майбутнього самостійного життя. Студенти на заняттях з гуманітарних дисциплін повинні займатися активним аналізом, а не пасивним споживанням знань, їм необхідно прищеплювати навички критичного ставлення до навчального матеріалу, здатність до самостійних висновків, вміння застосовувати теоретичні положення до реального життя.

Такий підхід до викладання гуманітарних дисциплін стає привабливими для сучасних молодих людей.

Список використаних джерел:

1. Концептуальні засади демократизації та реформування освіти в Україні. – К.: Школяр, 1997. – 148 с.
2. Гуманітарні науки. – № 2. – 2001.
3. Освіта // Всеукраїнський громадсько-політичний тижневик.
4. Шляхтун П.П. Методика викладання соціально-гуманітарних дисциплін: навч. посіб. / П.П. Шляхтун. – К.: ВЦ «Академія», 2011. – 224 с.